

Arrest

**nr. 34 991 van 27 november 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.**

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 8 juni 2009 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPs.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat E. TURAN en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 16 november 2007 treedt de verzoekende partij in het huwelijk met K.K., van Belgische nationaliteit.

1.2 Op 27 februari 2008 vraagt de verzoekende partij een visum gezinshereniging, in functie van haar Belgische echtgenoot. Op 29 mei 2008 wordt het visum gezinshereniging afgeleverd.

1.3 Op 8 juni 2009 neemt de verwerende partij de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 juli 2009. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 54 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van K..B., (...).

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing

- Art 42 quater §1,4 ° van de wet van 15.12.1980:

Uit het verslag samenwoning dd. 18.04.2009 blijkt dat betrokkene in het buitenland verblijft.

Uit het proces verbaal van verhoor met als nr. HA.85.L017348Q008 d.d. 07.11.2006 blijkt het volgende :

De echtgenoot doet aangifte van schijnhuwelijk omwille van de volgende redenen

Op 16.11.2007 ben ik in Turkije gehuwd met de genaamde A.B. Eens het huwelijk voltrokken krijgt zijn mijn familienaam, namelijk K.B. Na het huwelijk ben ik terug naar België gekomen. Ik ben alleen gekomen omdat het visum van mijn echtgenote diende aangevraagd te worden.

Eens het visum in orde zou mijn echtgenote naar België komen.

Op 29/08/2008 is zij dan uiteindelijk naar België gekomen. Enkele dagen later zijn mijn echtgenote en ik naar de gemeente Diepenbeek gegaan om een adreswijziging aan te vragen.

Op 19.09.2008 is haar adreswijziging in orde gemaakt en heeft zij haar identiteitskaart gekregen.

Op 28.10.2008 konden wij opmerken dat haar koffers klaarstonden, ze vertelde dat ze niet meer getrouwd wilde zijn.

Ze is met haar broer A.O. naar Duitsland vertrokken. Ik heb een vermoeden dat hij in het dorp Hagen woont. Ik heb enkel een telefoonnummer (...). wij hebben hier in België reeds een zaal gereserveerd voor ons huwelijksfeest. Wij hebben meubels gekocht voor een totaal van 4200 Euro. Het vliegtuigticket heb ik ook betaald. Ik heb nog contact gehad via mail, ik heb gevraagd wie dat ons kosten gaat vergoeden. Ze wou niets meer met ons te maken hebben."

Uit deze feiten blijkt dat betrokkene er niet op uit was een duurzame relatie op te bouwen, maar er enkel op gericht was een duurzaam verblijf in België te bekomen. Het verblijfsrecht wordt dan ook ingetrokken. Er is geen gezamenlijke vestiging van de echtgenoten.(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1 De verzoekende partij voert in haar tweede middel o.a. een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat de bestreden beslissing het verblijfsrecht van de verzoekende partij beëindigd door zich te baseren op een schijnhuwelijk dat zou blijken uit enerzijds het verslag van samenwoning en anderzijds het PV van verhoor d.d. 07.11.2008. De verzoekende partij stelt verder dat het PV van verhoor d.d. 07.11.2008 enkel eenzijdige verklaringen zijn, die niet getoetst werden aan de werkelijkheid, dat in tegenstelling tot wat er in het PV d.d. 07.11.2008 werd gesteld, de verzoekende partij op 14.11.2008 werd verhoord en hieruit blijkt dat de verzoekende partij niet naar Duitsland was vertrokken maar werd opgevangen in Maasmechelen doordat zij uit de gezinswoning was gezet, dat er in werkelijkheid sprake was van een ernstig verstoorde verstandhouding wegens echtelijke moeilijkheden én niet van een schijnhuwelijk, dat de overheid bij het nemen van een beslissing zorgvuldig tewerk moet gaan door eerst te onderzoeken, controleren en dan pas een besluit te nemen, dat de overheid niet de nodige controle heeft gedaan om na te gaan of de beweringen van de echtgenoot van de verzoekende partij wel correct waren en ervan uitgegaan is dat de verklaring van de echtgenoot van de verzoekende partij 'waar' was, en dat de overheid bij het nemen van haar beslissing dan ook geen rekening heeft gehouden met het P.V. van verhoor van de verzoekende partij d.d. 14.11.2008, dat na haar afschrijving naar Duitsland werd opgesteld.

De verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen dat:

"(...)Betreffende een tweede middel van verzoekende partij

In haar tweede middel poogt verzoekster een schending voor te houden van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: materiële motiveringsplicht. zorgvuldigheidsplicht én vertrouwensbeginsel.

De verwerende partij laat gelden dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk melding maakt van onder meer de volgende elementen:

'Reden van de beslissing

Art 42 quater §1, 4 ° van de wet van 15.12.1980:

Uit het verslag samenwoning dd 18.04.2009 blijkt dat betrokkene in het buitenland verblijft. Uit het proces verhaal van verhoor met als nr. HA.55.L.017348/2008 dd. 0.11.2008 blijkt het volgende : De echtgenoot doet aangifte van schijnhuwelijk omwille van de volgende redenen: Op 16.11.2007 ben ik in Turkije gehuwd met de genaamde A.B.. Eens het huwelijk voltrokken krijgt zij mijn familienaam, namelijk K.B. Na het huwelijk ben ik terug naar België gekomen. Ik ben alleen gekomen omdat het visum van mijn echtgenote diende aangevraagd te worden.

Eens het visum in orde zou mijn echtgenote naar België komen. Op 29/08/2008 is zij dan uiteindelijk naar België gekomen. Enkele dagen later zijn mijn echtgenote en ik naar de gemeente Diepenbeek gegaan om een adreswijziging aan te vragen. Op 19. 09.2008 is haar adreswijziging in orde gemaakt en heeft zij haar identiteitskaart gekregen. Nu op 28.10.2008 konden wij opmerken dat haar koffers klaarstonden, ze vertelde dat ze niet meer getrouwd wilde zijn. Ze is met haar broer A.O. naar Duitsland vertrokken. Ik heb een vermoeden dat hij in het dorp Hagen woont. Ik heb enkel een telefoonnummer (...).

Wij hebben hier in België reeds een zaal gereserveerd voor ons huwelijksfeest. Wij hebben meubels gekocht voor een totaal van 4200 Euro. Het vliegtuigticket heb ik ook betaald. Ik heb nog contact gehad via mail, ik heb gevraagd wie dat ons kosten gaat vergoeden. Ze wilde niets meer met ons te maken hebben."

Uit deze feiten blijkt dat betrokkene er niet op uit was een duurzame relatie op te bouwen, maar er enkel op gericht was een duurzaam verblijf in België te bekomen. Het verblijfsrecht wordt dan ook ingetrokken. Er is geen gezamenlijke vestiging van de echtgenoten.'

Deze overwegingen laten verzoekster toe om te achterhalen om welke redenen haar verblijfsrecht door de gemachtigde van de federale Minister van Migratie- en Asielbeleid wordt beëindigd met bevel om het grondgebied te verlaten.

De verwerende partij wijst op de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die bepaalt:

"Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (R. v. St. nr. 101.624 dd. 7.12.2001)." (R.v.V. nr. 1613 dd. 11.9.2007; R.v.V. nr. 3437 dd. 7.11.2007; R.v.V. nv. 3488 dd. 9.11.2007)

De bovenstaande motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde van de federale Minister van Migratie en Asielbeleid geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat maar haar huwelijk er enkel op gericht is een duurzaam verblijf in België te bekomen en dat er geen gezamenlijke vestiging meer is

In concreto poneert verzoekster dat:

- de inhoud van het verslag van samenwoning haar niet bekend is en het PV dd. 07.11.2008 enkel eenzijdige verklaringen zijn, die niet getoetst werden aan de werkelijkheid
- dat geen rekening werd gehouden met PV van verhoor van verzoekster dd 14. 11.09
- 'geen rekening werd gehouden met dat verzoekster reeds sedert eind mei 2009 samen met haar echtgenoot terug naar België was gekomen en zich had aangemeld op het gemeentebestuur van Diepenbeek om haar domicilie te regelen.
- de overheid is overgegaan tot de kennisgeving van de bestreden beslissing aan verzoekster op haar verblijfplaats te (...)'

De verwerende partij merkt op dat art. 42 quater §1 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 — waarnaar uitdrukkelijk verwezen wordt in de bestreden beslissing — als volgt luidt:

§ 1. Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen

...

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, '2, eerste lid, JO of 2°, wordt beëindigd of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt ontegensprekelijk dat:

- verzoekster op 10.10.2008 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, in functie van haar relatie met een Belgische onderdaan;
- op 13.11.2008 — nauwelijks één maand later (!) - de gezamenlijke vestiging werd stopgezet, wat verzoekster bovendien niet tegenspreekt in haar verzoekschrift;
- door de echtgenoot van verzoekster uitdrukkelijk werd verklaard dat het in casu een schijnhuwelijk betreft,
- het verslag van samenwoonst dd.18.04.09 bevestigt dat er geen samenwoonst is,
- er zodoende geen sprake is van een duurzame relatie en er geen gezamenlijke vestiging meer is.

Aldus heeft de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid geheel terecht een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten genomen en dit in toepassing van art. 42 quater §1,4° van de wet van 15.12.1980.

Verzoeksters beschouwingen zijn in casu niet dienstig.

In antwoord op verzoeksters kritiek, laat de verwerende partij gelden dat de bestreden beslissing terecht werd genomen en dit na afdoende onderzoek.

De gemachtigde is tot de terechte vaststelling gekomen dat er geen gezamenlijke vestiging meer is en steunt zijn motivering op het verslag van samenwoonst en het PV dd. 07.11 2008 waarnaar in de bestreden beslissing niet alleen wordt verwezen maar tevens worden voormelde inhoudelijk toegelicht.

Verzoekster kan op basis van de motieven van de bestreden beslissing kennis nemen van de redenen waarom de gemachtigde heeft besloten dat er geen gezamenlijke vestiging meer is.

Het PV dd. 07.11.08 betreffen verklaringen van de echtgenoot van verzoekster. De gemachtigde vermocht geheel terecht geloof hechten aan de verklaringen van de echtgenoot en heeft bovendien aan de gemeente Diepenbeek - ter aanvulling van het onderzoek - verzocht een verslag van samenwoonst op te maken waaruit eveneens blijkt dat er geen samenwoonst is tussen verzoekster en haar echtgenote.

Vooreerst betreffen het in casu verklaringen van de echtgenoot en mag verondersteld worden dat dergelijke verklaringen van de echtgenoot geen verdere controle behoeven.

Het bestuur dient bij het nemen van een beslissing bovendien uit te gaan van de feiten en niet van de beweemde wensen van een vreemdeling. Het feit dat één van de echtelieden door zijn verklaringen en handelingen uitdrukkelijk aangeeft dat er geen echtelijke relatie en geen samenwoonst meer is volstaat zonder dat enige bijkomende afweging vereist is, om te concluderen dat er geen sprake meer is van een gezamenlijke vestiging." (R.v.V. nr. 25.356 van 30 maart 2009)

Verzoekster weerlegt de verklaringen van haar echtgenoot niet. Ze is niet ernstig waar ze voorhoudt dat de verklaringen werden afgelegd na een hoogoplopende ruzie en op heden de relatie terug in orde is.

De gemachtigde mocht geheel terecht voortgaan op de verklaringen van dhr. K.K. om te besluiten dat er geen gezamenlijke vestiging meer is om in toepassing van art. 42 quater § 1, 4° van de wet van 15.12.1980 het verblijfsrecht te beëindigen.

Voorts kan verzoekster niet dienstig voorhouden dat de verklaringen van de echtgenoot niet getoetst werden aan de werkelijkheid. Het volstaat te verwijzen naar het verslag van samenwoonst — ondertekend door de dhr. K.K. dat de samenwoonst werd onderzocht.

Dit verslag van samenwoonst wordt ondertekend door dhr. K.K., in tegenstelling tot verzoeksters feitenrelaas waarin ze vermeldt dat de echtgenoot van verzoekster geen kennis heeft van enige woonstcontrole.

Verzoekster bemerkingen dat ze op 14.11.2008 werd verhoord waarin ze niet naar Duitsland zou zijn vertrokken doch werd opgevangen in Maasmechelen kunnen in casu niet dienstig worden aangehaald en evenmin de beslissing van de gemachtigde weerleggen.

Zoals blijkt uit het administratief dossier was het voormelde PV dd. 14.11.08 geenszins gekend bij de gemachtigde van de minister De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. (Zie ook: RvV. nr. 509, 29 juni 2007)

De verwerende partij laat voorts gelden dat de gemachtigde heeft besloten dat er geen gezamenlijke vestiging meer is tussen verzoekster en haar echtgenoot. Verzoeksters beschouwing dat ze bij PV dd. 14.11.08 heeft verklaard dat ze niet in Duitsland, maar in Maasmechelen verblijft, kan aan de voormelde vaststelling geen afbreuk doen.

Er dient te worden vastgesteld dat verzoeksters beschouwingen vaag en ongestaafd zijn.

Evenmin kan verzoekster verwijzen naar het feit dat ze reeds sedert eind mei 2009 samen met haar echtgenoot samen terug naar België was gekomen en zich had aangemeld op het gemeentebestuur van Diepenbeek om haar domicilie te regelen.

Immers, voormelde feit kan geen afbreuk doen aan de ernstige verklaringen van haar echtgenoot dat er in casu sprake is van een schijnhuwelijk en verzoekster de echtelijke woonst heeft verlaten en het verslag van samenwoont.

Dat verzoekster op heden opnieuw samenwoont met verzoeker en dit — volgens verzoekster - sinds eind mei 2009 kan geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing daar de gemachtigde geenszins kennis had van dit element.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. (Zie ook: RvV, nr. 509, 29juni 2007)

In verzoeksters middel is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden.

Dat de beslissing ter kennis werd gebracht via de gemeente Diepenbeek, de laatst gekende woonplaats van verzoekster, kan aan het voormelde geen afbreuk doen.

Aldus heeft de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid geheel terecht een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de gemachtigde van de federale Minister van Migratie en Asielbeleid bij het nemen van zijn beslissing zorgvuldig is tewerk gegaan. Alle gegevens in het administratief dossier werden in overweging genomen, en uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk om welke redenen de gemachtigde van de federale Minister van Migratie- en Asielbeleid tot de beslissing is gekomen.

De gemachtigde van de federale Minister van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels. Door de gemachtigde van de federale Minister van Migratie- en Asielbeleid werd volkomen terecht en na gedegen onderzoek, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, beslist om het verblijfsrecht van verzoekster te beëindigen.

De gemachtigde van de federale Minister van Migratie en Asielbeleid handelde daarbij conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en vertrouwensbeginsel inclusief.

De uiteenzetting van verzoekster kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat verzoeksters tweede middel niet kan worden aangenomen. (...)"

In haar repliekmemorie benadrukt de verzoekende partij dat het bestuur slechts een beslissing kan nemen aan de hand van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om de beslissing te nemen, en verwijst hierbij naar het PV van verhoor d.d. 14.11.2008.

2.2 De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing is genomen met toepassing van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit voornoemd artikel luidt als volgt:

"Indien de minister of zijn gemachtigde een einde stelt aan het verblijf in toepassing van artikelen 42bis, 42ter of 42quater van de wet, wordt de betrokkene hiervan kennis gegeven door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 21 met bevel om het grondgebied te verlaten. De verklaring van inschrijving of de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt ingetrokken."

De bestreden beslissing betreft aldus een *"beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten"*. De bestreden beslissing wordt genomen op eigen initiatief van de gemachtigde van de minister en vereist daarom de nodige zorgvuldigheid vooraleer wordt besloten tot de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. De gemachtigde van de minister haalt zijn bevoegdheid uit artikel 42quater van de Vreemdelingenwet.

Artikel 42quater van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§1. Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familie leden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien :

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;"

De Raad wenst er op te wijzen dat het zorgvuldigheidsbeginsel bij feitenvinding inhoudt dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen. De verzoekende partij wijst op het proces-verbaal van verhoor van 14 november 2008, en stelt dat hiermee in geen enkel opzicht rekening wordt gehouden in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat de minister een beslissing heeft genomen op eigen initiatief die een ernstig nadeel voor de verzoekende partij inhoudt, met name een beëindiging van het verblijfsrecht. De verwerende partij steunt haar beslissing op het feit dat de verzoekende partij in het buitenland verblijft en dat uit het proces-verbaal van verhoor d.d. 7 november 2008 nr. HA.85.L017348Q008 blijkt de echtgenoot van de verzoekende partij aangifte heeft gedaan van schijnhuwelijk.

Uit het proces-verbaal van verhoor van 14 november 2008 nr. HA.55.L1.017676/2008 blijkt echter dat de verzoekende partij stelt *'dat er lastens mij proces verbaal is opgesteld inzake het sluiten van een schijnhuwelijk'* en werd hieromtrent verhoord. In haar proces-verbaal stelt de verzoekende partij o.a. dat *'Ik kreeg slagen, en hij rookte drugs. Hij wilde dat ik dat ook deed, maar dat weigerde ik, daarop kreeg ik dan slagen. De moeder K.F. sprak nooit tegen me. Ik verblijf momenteel bij mijn oom de genaamde K.E., te 3630 Maasmechelen (...). Ik zal een adreswijziging aanvragen. Naar Turkije durf ik niet meer gaan omdat het een schande is in onze cultuur om gescheiden te zijn. Naar K. durf ik zeker niet meer terug te gaan, ik voel me daar niet veilig. K. heeft me nog berichten gestuurd met de dreiging dat ik terug naar hem moest gaan, of hij zou me terug naar Turkije sturen.'*

De Raad stelt uit de stukken van het administratief dossier vast dat de verwerende partij hiervan op de hoogte werd gesteld nadat de bestreden beslissing genomen werd maar vóór de bestreden beslissing

aan de verzoekende partij ter kennis werd gebracht. Op 8 juni 2009 neemt de verwerende partij de bestreden beslissing. Op 15 juli 2009 wordt de verwerende partij, door W.D. van de Politiezone HaZoDi, Cel Schijnhuwelijken te Hasselt, op de hoogte gesteld van het feit dat *'Op 14.11.2008 biedt B. zich aan bij de Wijkagent te DIEPENBEEK. Zij verklaart op dat ogenblik haar adres te willen vestigen bij een oom van haar te MAASMECHELEN. Reden van het verlaten van de echtelijke woonst was het feit dat zij slagen kreeg en weigerde drugs te gebruiken. PV werd opgesteld onder (...) dd. 14.11.2008.'* De bestreden beslissing is vervolgens op 28 juli 2009 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Uit het administratief dossier blijkt bijgevolg dat de verwerende partij op 15 juli 2009, na het nemen van de bestreden beslissing op 8 juni 2009 maar voor het ter kennis brengen van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij op 28 juli 2009, op de hoogte was of minstens op de hoogte kon zijn van het PV van 14 november 2008 met betrekking tot de verklaringen afgenomen van de verzoekende partij. Rekening houdende met de uitzonderingsbepaling voorzien in artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet dient de verwerende partij met de nodige zorgvuldigheid de beslissing voor te bereiden alvorens tot de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, over te gaan. Aangezien de verwerende partij op eigen initiatief de beslissing neemt waarbij het verblijfsrecht wordt beëindigd met bevel om het grondgebied te verlaten mag van de gemachtigde verwacht worden dat hij zijn onderzoeksplicht als onderdeel van de zorgvuldigheidsplicht met de nodige ernst ter harte neemt. Dit houdt in dat verwerende partij niet enkel dient na te gaan of is voldaan aan de voorwaarden voor de beëindiging van het verblijfsrecht, zoals wordt bepaald in de eerste paragraaf van artikel 42quater, maar tevens dient hij na te gaan of de verzoekende partij niet valt onder één van de uitzonderingsbepalingen. Indien zij hiervoor onvoldoende informatie heeft om tot een beslissing te komen, dient zij bijkomend onderzoek te verrichten.

Blijkens het administratief dossier beschikte de verwerende partij gedurende bijna twee weken voor het ter kennis brengen van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij over sterke aanwijzingen, met name het PV van 14 november 2008, dat de verzoekende partij in aanmerking zou kunnen komen voor de toepassing van de uitzondering voorzien in artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet en mocht van de verwerende partij worden verwacht dat zij ingevolge haar onderzoeksplicht de beslissing op een zorgvuldige wijze zou voorbereiden.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van 8 juni 2009 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 juli 2009 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS